

N:o 55.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1880.
— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändring i 23 och 38 §§ af gällande Fiskeristadga.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 16 och Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 18.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har förslag blifvit väckt om den förändring i 23 § af Fiskeristadgan den 29 Juni 1852, sådan denna paragraf lyder enligt nådiga kungörelsen den 10 Mars 1865, att dels nu saknad bestämmelse måtte meddelas om storleken af den hummer, som finge fångas, dels ock att storleken af de ostron, hvilkas fångande författningen tillåter, måtte så bestämmas, att det nu stadgade måttet af en och en half decimaltums bredd höjes till två tum.

Under denna frågas behandling har Riksdagen inhemtat, att, sedan tillsyningsmannen vid fiskerierna inom Göteborgs och Bohus län i berättelse öfver länets hafsfiske år 1877 angående hummerfisket yttrat, att det vore obestridligt, att detsamma så småningom aftoge så väl med afseende å storleken som antalet af den fångade hummern, samt att det vore en oafvislig nödvändighet att bestämma måttet å storleken af den hummer, som finge fångas, så att första romläggningen blefve skyddad, i hvilken berättelse vidare anförts, att engelska parlamentet nyligen bestämt åtta engelska tums längd såsom minsta storleken.

Sedan Kongl. Kommers-kollegium, till hvilket Konungens Befallningshafvande i förberörda län insändt denna berättelse, i underdånighet fäst Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet på förenämnda yttrande, så har Eders Kongl. Maj:t anbefalt Vetenskapsakademien att deröfver afgifva utlåtande, hvarefter bemälda akademi i ämnet anført, bland annat, att åtgärden att stadga ett större längdmått för hummer, som till salu utbjödes, vore ganska välbetänkt, och att måttet kunde, såsom bemälda tillsyningsman föreslagit, sättas till 7 svenska tum eller omkring 21 centimeter, som vore något mer än 8 engelska tum; i sammanhang hvarmed torde i underdånighet få erinras, att Riksdagen uti skrifvelse, angående reglering af utgifterna under riksstatens Sjette hufvudtitel, den 22 Maj 1878 anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta genom sakkunniga personer företaga en fullständig revision af Fiskeristadgan jemte öfriga författningar, som berörde fiskerinäringen.

Ehuru sålunda den nu väckta frågan kan anses vara på Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning beroende, likväl och då en längre tid torde komma att förflyta, innan ny fiskeristadga kan utarbetas och blifva till efterlefnad antagen, och det är att befara, att en för en del af landets kustbefolkning ej oviktig inkomstkälla kan under tiden komma att aftaga, så vida icke på lagstiftningens väg något snart göres för det uti ifrågasvarande förslag angifna ändamål, och då icke någon nämnvärd olägenhet lär kunna uppstå deraf, att ett sådant lagstadgande blefve gällande, intill dess en ny fiskeristadga kunde komma att träda i verket, och då slutligen härtill kommer, dels att upprepade klagomål öfver den skada, som föranledes deraf att gällande stadganden synas vara otillräckliga att förekomma fångst af föga utväxt hummer, dels ock den föreslagna förändringen i gällande stadgande om storleken af ostron, som få fångas, måste anses vara nyttig och af behofvet påkallad, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t, så snart sig göra låter, täcktes till 23 och 38 paragraferna af nu gällande fiskeristadga låta göra sådana tillägg, att derigenom all fångst, försäljning och köp af hummer, som i längd icke håller sju decimaltum från hufvudets spets och till ändan af stjerten, äfvensom af ostron, som i diameter eller bredd icke håller 2 decimaltum, måtte förbjudas.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 14 Maj 1880.
